

listinou veřejnou, věřitel však přes to podá si ještě návrh na prodej a teprve na excisní žalobu učiní návrh na zastavení: tu neobdrží a musí, obdržel-li je již, vrátiti sice útraty návrhu na prodej, ale útraty návrhu na zabavení a výkonu jeho, aktů to, v jichž době byl ještě bezelstným a tudíž i útraty návrhu na zastavení exekuce, o něž právě jde, a jenž je nutným následkem oněch aktů bezelstnosti, obdrží. Aby soud zjistil skutkové půtahy vědomosti, k tomu bude někdy třeba arcí šetření, ale to konati dovoluje mu výslovně § 55 ex. ř.

Zbývá jen doložiti, že v §u 75 výrazem »exekuční útraty« nelze zajisté rozuměti nic jiného, než útraty »exekučního řízení«, jak to nazývá § 74 odstavec první, jenž již v odstavci druhém rovněž mluví místo toho též přímo o »útratách exekučních«, a že k exekučnímu řízení ovšem náleží i návrh na zastavení exekuce.

Čís. 4183.

Proti usnesení, jímž nařízena oprava rozsudku, jest samostatný rekurs přípustným.

(Rozh. ze dne 30. září 1924, R I 604/24.)

Rekursní soud odmítl rekurs žalované strany proti usnesení první stolice, kterým tato opravila podle §u 419 c. ř. s. svůj rozsudek, jsa toho právního názoru, že podle §u 419, odstavec druhý, c. ř. s. proti takovému usnesení není samostatného opravného prostředku. Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu žalované znovu rozhodl.

Důvody:

Právní názor rekursního soudu je mylným. Podle §u 419 c. ř. s. není samostatného opravného prostředku proti usnesení, kterým návrh na opravu byl zamítnut. Než o ten případ tu nejde. Tu byla oprava rozsudku z úřední moci zařízena. Toť podstatně odchylné usnesení od usnesení, uvedeného v §u 419, odstavec druhý c. ř. s. O něm proto jeho ustanovení neplatí, a, ježto není ani jiného předpisu, který by proti němu odpor vylučoval, je rekurs podle §u 514 c. ř. s. přípustným.

Čís. 4184.

Za platnosti nařízení ze dne 23. října 1920, čís. 581 sb. z. a n., nemůže se rozdělovna cukru domáhati pořadem práva na eráru zaplacení rozdílu cen cukru k rozdělení jí přikázaného.

(Rozh. ze dne 30. září 1924, R I 772/24.)

Proti žalobě firmy J., jež byla pověřena okresním hejtmanstvím rozdělením cukru, na stát (cukerní komisi) o vrácení přeplatku za přidě-